

Η τρικομματική κυβέρνηση εμπαίζει συνεχώς τον λαό

Του
**Μανόλη Γ.
Αρετάκη***

Ηετερόκλητη συμμαχία που έχουν συνάψει τα τρία κόμματα προκειμένου να σχηματίσουν μια κυβέρνηση δήθεν συνεργασίας, ουσιαστικά δεν είναι τίποτε άλλο παρά η στήριξη μιας κυβέρνησης της Ν.Δ. από το πλήρως μεταλλαγμένο σε συντηρητικό κόμμα ΠΑ.ΣΟΚ και από τη ΔΗΜΑΡ, η οποία, με τη συμμετοχή της στο εγχείρημα αυτό, απεμπόλησε το δεύτερο συστατικό του τίτλου της, δηλαδή την Αριστερά.

Επί μήνες τώρα η τρικομματική κυβέρνηση εμπαίζει συστηματικά τον λαό, παρουσιάζοντας μια εικονική πραγματικότητα «επιτευγμάτων», που έρχεται σε κραυγαλέα αντίθεση με όσα βιώνουν καθημερινά εκατομμύρια κάτοικοι της χώρας, Έλληνες και αλλοδαποί.

Οπρωθυπουργός και οι αρχηγοί των δύο άλλων κομμάτων μπρικόζουν το σύνθημα της «σωτηρίας της χώρας από την καταστροφή». Πώς, όμως, τολμούν να ισχυρίζονται ότι την πέτυχαν μέχρι σήμερα, όταν με την πλήρη υποταγή τους στις εντολές της τρόικας, δηλαδή τη συνέχιση της πολιτικής στην οποία είχαν υποταχθεί και οι προηγούμενες κυβερνήσεις, έχουν συμβάλει:

-Στη μείωση του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος εξαιτίας των Μνημονίων κατά σχεδόν 25%, δηλαδή την κατολίθωσή του στα επίπεδα του 2000, με αποτέλεσμα το κλείσιμο εκατοντάδων χιλιάδων επιχειρήσεων και την εκτίναξη της ανεργίας στο 27% ή τους 1.350.000 ανέργους και εκείνη των νέων στο 60%, ωθώντας τους ταλαντούχους από αυτούς στη μετανάστευση.

-Στην αύξηση του ποσοστού του πληθυσμού που ζει κάτω από το όριο της φτώχειας τόσο λόγω της αύξησης της ανεργίας όσο και της δραστηκής περικοπής μισθών, συντάξεων και επιδομάτων και της αύξησης της φορολογίας, με αποτέλεσμα να πολλαπλασιάζονται οι συνάνθρωποί μας που καταφεύγουν στα συσσίτια των ενοριών της Εκκλησίας ανά την Ελλάδα και ορισμένων δήμων.

-Στη δραματική επιδείνωση του δημογραφικού προβλήματος εξαιτίας όλων των παραπάνω και της υπερφορολόγησης οικογενειών με παιδιά και ιδιαίτερα των τρίτεκνων και πολύτεκνων, με αποτέλεσμα το 2011, για πρώτη φορά ύστερα από 8 χρόνια, οι θάνατοι Ελλήνων ξεπερνούν τις γεννήσεις από Ελληνίδες και αλλοδαπές μητέρες (οι θάνατοι Ελλήνων ξεπερνούν τις γεννήσεις από Ελληνίδες μητέρες συνεχώς τα τελευταία 15 χρόνια, με όλες τις κυβερνήσεις να αδιαφορούν εγκληματικά για το μέγιστο αυτό εθνικό μας πρόβλημα).

-Στη μείωση του δημόσιου χρέους με το διαβόητο «κούρεμα» PSI μόνο κατά 40 δισ. ευρώ και όχι κατά 100 δισ. ευρώ, που ισχυριζόνταν σε όλους τους τόνους, με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν τεράστια

προβλήματα στις τράπεζες που ανακεφαλαιώνονται με εκτίναξη στα ύψη των δημοσίων ελλειμμάτων του 2012 και του 2013 και του δημόσιου χρέους από 129% του ΑΕΠ το 2009 στο 175% το 2013.

-Στα οξυτάτα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα ασφαλιστικά ταμεία της χώρας, καθώς και στα προβλήματα των κυπριακών τραπεζών εξαιτίας του «κούρεματος» με το PSI των ομολόγων του ελληνικού Δημοσίου που είχαν αγοράσει.

-Στη συνέχιση του ισχυρισμού δημιουργίας πρωτογενών πλεονασμάτων, ενώ δεν επιστρέφεται ΦΠΑ εκατοντάδων εκατ. ευρώ σε δικαιούχους και δεν εξοφλούνται χρέη ύψους πάνω από 8 δισ. ευρώ σε προμηθευτές του Δημοσίου και εταιρείες που έχουν παραδώσει έργα και, επιπλέον, μειώνονται οι δημόσιες επενδύσεις, με αποτέλεσμα τη συνέχιση της ύφεσης.

-Στην αυτοδιάθεσή τους με τις δήθεν «κόκκινες γραμμές» που θέτουν σε απαιτήσεις της τρόικας, και στο τέλος να υποτάσσονται πλήρως στις εντολές της με τα πιο πρόσφατα παραδείγματα τις απολύσεις στο Δημόσιο και τη συνέχιση της πληρωμής του χαρτοσίου μέσω των λογαριασμών της ΔΕΗ, ακόμα και από τους φτωχούς, που το μόνο περιουσιακό τους στοιχείο είναι το μικρό διαμέρισμά στο οποίο διαμένουν.

-Στην ουσιαστική κατάργηση της νομοθετικής λειτουργίας της Βουλής με τις συνεχείς Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου, πειθαναγκάζοντας τους βουλευτές των τριών κομμάτων να ψηφίζουν αποφάσεις της τρόικας που ενσωματώνονται στις Πράξεις αυτές, χωρίς να μπορούν να κάνουν την παραμικρή αλλαγή. Πρόκειται, δυστυχώς, για ένα από τα πολλά δείγματα απεμπόλησης της εθνικής μας κυριαρχίας.

-Στην υποβάθμιση και του κοινοβουλευτικού ελέγχου με τη συνεχή απουσία των αρμόδιων υπουργών στο να απαντήσουν σε ερωτήσεις βουλευτών της Αντιπολίτευσης και την ουσιαστική κατάργηση της «Ωρας του Πρωθυπουργού», στην οποία απουσιάζει ο πρωθυπουργός.

-Στη συνεχή καταφυγή σε μέτρα καταστολής με κακοποίηση αθών ανθρώπων και «αποκορύφωμα» τα όσα πρωτοφανή και βάρβαρα διαπράχθηκαν μεταμεσονύκτια από την αστυνομία στην Ιερισσό.

Είναι προφανές ότι το να «βαφτίζονται» όλα τα παραπάνω ως επιτυχής εφαρμογή μιας πολιτικής «σωτηρίας της πατρίδας», δεν είναι παρά ένας συνεχής εμπαϊγμός του λαού, ο οποίος βλέπει να υποβαθμίζεται συνεχώς το βιοτικό του επίπεδο και ένα σημαντικό ποσοστό του να στερείται ακόμα και αναγκαία για την επιβίωσή του. Αν η καταστροφική αυτή πολιτική συνεχιστεί, αναπόφευκτη θα είναι μια κοινωνική έκρηξη με απρόβλεπτες συνέπειες.

* Πρώην: αναπρόεδρος της Βουλής, υπουργός και καθηγητής της ΑΙΣΕΕ